

givet Amsraadene den samme Magt som ved Forslaget i Fjor. Men det er jo ikke Hovedgrunden. Nej, Hovedtanken hos det ærede Medlem det var den: Vi maa se at komme til noget helt nyt; vi maa se at komme til en ganske anderledes frihedskær Tanke, en ganske anderledes Ordning paa en bredere Basis af vore kommunale Forhold. Ja, det kan jo være overordentlig rigtigt, og det ærede Medlem kunde jo, hvis han i Tide havde grebet dertil, muligvis ogsaa have sat noget igennem. Naar det fra Højres Side hævdes, at Højre kunde ikke skride ind, kunde ikke gennemføre nogen anden Løsning end den, vi ere komne til sammen med Regeringen, ja, saa kan det siges med en vis Ret, at Højre ikke har haft det i sin Haand. Den Ret kan det ærede Medlem ikke paakalde for sig. Det ærede Medlem hørte, inden der var afsluttet nogen Overenskomst med Regeringen, i Gruppen de samme Ord, som jeg i Gaar udtalte her, at kunde Løsningen findes paa det af ham i Dag ogsaa fremhævede Grundlag, saa var jeg skønt jeg ikke billigede den, rede til at trække mig tilbage, overlade andre at søge Løsningen. Jeg var villig til, skønt jeg ikke syntes om det, eventuelt at stemme for det. Dette vidste det ærede Medlem. Det ærede Medlem har ikke gjort noget som helst for at hidføre en saadan Løsning; enten har det ærede Medlem været paa det rene med, som jeg sagde ham den Gang, at Vejen var ufarbar, eller ogsaa har det ærede Medlem forsømt i Tide at gøre det, som han anser for at være det rette, til den Løsning, han ønsker. Nu kommer det ærede Medlem bagefter her i Tinget og siger, at det var hans Ønske. Men jeg kan forsikre ham om, at der var mange Ønsker og mange Maader, hvorpaa jeg havde ønsket at løse denne Sag, men som jeg ikke er fremkommet med, da jeg anser det for ganske overflødig at fremkomme med Ting, som jeg har maattet erkende, at jeg ikke har kunnet gennemføre. Nej, jeg tror, at det, som det ærede Medlem lægger til Grund, og som ligger bag ved hele det ærede Medlems Standpunkt og hans Tale i Dag, er Anger over at være gaaet til det subsidiære Forslag i Fjor. Han sagde ogsaa selv, at han gjorde det med stor Reservation, og fremsatte en Beklagelse over, at han havde gjort det. Anger er en god Ting; men det forekommer mig, at det ærede Medlem bruger vel meget af sin Rigsdagstid til at angre. I to Aar var det ærede Medlem Medlem af Højres Valgruppe, saa

angrede han det. I tre Aar har han nu været Medlem af vor Gruppe; nu angreer han det; Gud ved, naar det ærede Medlem vil angre den Stilling, han indtager nu! Anger er en god Ting, men naar denne Tilstand bliver permanent, bliver den uheldig.

Piper: Det var med stor Betænkelighed, at Højre i Fjor samlede sig om det Forslag, der nu foreligger som Ændringsforslag. Der var mange Højremænd, der havde svært ved at gaa bort fra den nuværende Ordning og slutte sig til det, som Udvalget foreslog. Naar vi gjorde dette, var det, dels af Hensyn til, at de borgerlige Partier snart vilde være uden Repræsentation i Københavns Kommunalbestyrelse, dels af Hensyn til, at det samme vilde kunne blive Tilfældet i enkelte Købstæder, men dels ogsaa for at imødekomme Ønsker fra det ledende Parti her paa Rigsdagen og for at fremme et godt Samarbejde med det. Jeg vil indskyde den Bemærkning overfor, hvad der er sagt om den faretruende Tilstand i vore Købstæder under den nuværende Valgmaade, paa Grund af de Ændringer, der fremkom ved Skattelovene, at denne Situation er meget overdreven. Det er sikkert kun ganske faa Købstæder, hvor dette vil bringe Fare og Ulempe med sig. Jeg for mit Vedkommende ser nemlig ingen Fare deri, at Skattepligtsgrænsen for de højstbeskattede Vælgere gaar noget ned, saa man faar det brede Mellem-Lag fuldt og vel med. Vi opgave den Deling, der hidtil havde været efter Skatteydelsen, en Deling, som fuldt og vel kunde forsvares, naar Skatteydelsen stod i passende Forhold til de Rettigheder, den gav, og vi gik ind paa den Udvidelse, der mere end fordoblede Vælgerkorpsen, men som konservative maatte vi tillige drage Omsorg for, at ikke det store, ny Vælgerkorps, at ikke Bortryddelsen af de gamle Skel skulde sætte Frugt i et daarligt, umodent og letsindigt Kommunestyre. Derfor stillede vi Forslag om Stemmepligten, om at Valgretten først skulde indtræde efter 2 Aars Ophold, om en videregaaende Brug af Forholdstallet overfor Raadmænd, Kommissioner og Revisorer, og endelig om en Udvidelse af de umiddelbare Amsraadsvælgeres Antal. Medens det aldrig har generet mig at gaa til Valg som højst beskattet Vælger til Sogneraadet, fordi jeg vidste, at den højst beskattede Femtedel af dem, der valgte ved denne Lejlighed, udredede som oftest de $\frac{4}{5}$ af Kommunens Skatter, har det